

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Karla Šimky a soudců Tomáše Kocourka a Evy Šonkové v právní věci žalobkyně: **Jihočeská svačinka s. r. o.**, se sídlem Záluží 44, Tábor, zast. JUDr. Michalem Kellnerem, LL.M., advokátem se sídlem Havlíčkova 1043/11, Praha 1, proti žalovanému: **Státní úřad inspekce práce**, se sídlem Kolářská 451/13, Opava, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 9. 2024, č. j. 12465/1.30/24-3, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 4. 3. 2025, č. j. 65 A 6/2024-81, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek spočívající v tom, že až do skončení řízení o kasační stížnosti se pozastavují účinky rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 9. 2024, č. j. 12465/1.30/24-3.
- II. Žalobkyni **se ukládá** zaplatit **ve lhůtě tří dnů** od doručení tohoto usnesení soudní poplatek ve výši **1 000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyni byla rozhodnutím Oblastního inspektorátu práce pro Jihočeský kraj a Vysočinu (dále jen „inspektorát práce“) uložena pokuta ve výši 150.000 Kč za porušení § 15 odst. 1 písm. a) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), (dále jen „kontrolní řád“), neboť v rozporu s § 10 odst. 2 téhož zákona jako kontrolovaná osoba neposkytla součinnost potřebnou pro výkon kontroly dne 27. 2. 2024. Konkrétně neumožnila kontrolujícím inspektorům oblastního inspektorátu práce vstup na pracoviště na vymezené adrese, ačkoliv k tomu byla povinna podle § 7 kontrolního řádu.

[2] Žalobkyně podala proti rozhodnutí inspektorátu práce odvolání, které žalovaný zamítl. Následně i Krajský soud v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“) zamítl v záhlaví uvedeném rozsudkem žalobu žalobkyně proti rozhodnutí žalovaného. Dne 19. 3. 2025 podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost, a to společně s návrhem na přiznání odkladného účinku této stížnosti.

[3] Stěžovatelka žádá o přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti, protože jednorázová úhrada pokuty ve výši 150.000 Kč by měla nepříznivý dopad na její hospodaření. Je novou společností zaměřenou na zdravou výživu, která nemá dostatečné finanční rezervy a její finanční zdraví a cash-flow jsou napjaté. Dlouhodobě plní své povinnosti vůči státním orgánům a není nespolehlivou plátkyní DPH. Uhrazení pokuty by mohlo vést k její platební neschopnosti u jiných dluhů, zejména tam, kde jsou sjednány splátkové kalendáře, a mohlo způsobit zesplatnění všech dluhů a vést k exekuci či insolvenčnímu řízení.

[4] Žalovaný k návrhu stěžovatelky na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti obecně uvedl, že se jedná o výjimečný institut prolamující účinky pravomocného rozhodnutí a měl by být využíván v situacích, při nichž hrozí újma, kterou již nelze v dalším běhu času rozumně odčinit. V případě stěžovatelky nejsou dle jeho názoru podmínky pro přiznání odkladného účinku naplněny.

[5] Podle § 107 s. ř. s. *kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně.*

[6] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. *soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*

[7] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku byly v posuzované věci splněny.

[8] Jak již uvedl i žalovaný, přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je výjimečnou situací. Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví není řádným opravným prostředkem, u něhož by bylo možno přiznání odkladného účinku běžně očekávat. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu nebo žalovaného, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s.

[9] Pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být v souladu s usnesením rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS, splněny tři materiální předpoklady: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí musí pro stěžovatelku znamenat újmu, 2) újma musí být pro stěžovatelku nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, 3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[10] Z výkazů zisků a ztrát stěžovatelky za rok 2024 vyplynulo, že výsledek jejího hospodaření byla ztráta 2.818.000 Kč (v roce 2023 pak 886.000 Kč). Z její rozvahy k 31. 12. 2024 dále vyplývá, že aktiva (3.786.000 Kč) odpovídala pasivům (3.786.000 Kč) a vůči vlastnímu kapitálu ve výši - 3.395.000 Kč byly závazky vyčísleny na 7.181.000 Kč. Z údajů v rozvaze k roku 2023 (vlastní kapitál ve výši -577.000 Kč a závazky ve výši

pokračování

3.348.000 Kč) vyplývá, že se finanční zdraví stěžovatelky zhoršuje. Z doložených výpisů z bankovního účtu vyplývají nízké finanční zůstatky, případně minusové hodnoty.

[11] Nejvyšší správní soud tedy dospěl k závěru, že stěžovatelka tvrdí a dokládá dostatečně konkrétním a individualizovaným způsobem, že výkon rozhodnutí žalovaného týkajícího se povinnosti uhradit pokutu ve výši 150.000 Kč by pro ni znamenal mimořádný výdaj (na nějž nyní nemá nezbytné finanční prostředky), který by ji mohl přivést do tíživé situace a způsobit značné obtíže při pokračování v podnikatelské činnosti, tedy by pro ni znamenal významnou újmu ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s.

[12] Nejvyšší správní soud posoudil návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti i z hlediska zbývajících podmínek stanovených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Neshledal přitom, že by odkladným účinkem kasační stížnosti mohla vzniknout jiným osobám újma poměřitelná s újmou stěžovatelky (v případě odložení úhradu pokuty se z hlediska státu a jeho celkových příjmů jedná o nevýznamnou částku) či by byl ohrožen důležitý veřejný zájem (úhrada uložené pokuty bude pouze dočasně pozastavena a v případě neúspěchu bude stěžovatelka tuto pokutu povinna zaplatit).

[13] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud rozhodl o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tak, jak je uvedeno ve výroku.

[14] Ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly, může Nejvyšší správní soud toto usnesení i bez návrhu zrušit (§ 73 odst. 5 ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s.).

[15] Druhým výrokem tohoto usnesení Nejvyšší správní soud uložil stěžovateli zaplatit soudní poplatek.

[16] Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá podle položky 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, soudnímu poplatku ve výši 1 000 Kč. Poplatková povinnost v nynějším případě vzniká dnem právní moci tohoto usnesení [§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích, *per analogiam*; usnesení rozšířeného senátu ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, bod 23]. Nejvyšší správní soud proto stěžovateli uložil zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Podle § 7 odst. 1 věty druhé zákona o soudních poplatcích je tento soudní poplatek splatný do 3 dnů od právní moci tohoto usnesení. Soudní poplatek lze zaplatit bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703-46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný variabilní symbol pro identifikaci platby je: **1020406025**.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V případě včasného nezaplacení soudního poplatku dle povinnosti uložené výrokem II. bude tuto pohledávku vymáhat celní úřad (§ 8 odst. 1 věta druhá zákona o soudních poplatcích).

V Brně dne 23. dubna 2025

Karel Šimka
předseda senátu